

F

ΜΙΑ ΘΑΛΑΣΣΙΝΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

Ο ΕΡΩΣ ΕΝΟΣ ΚΑΚΟΥΡΓΟΥ

Μία τρομερά και αίματηροτάτη τραγωδία συνέβη τον Δεκέμβριο του 1782 εις τὸ μέσον τοῦ πελάγους. Μία τραγωδία φορτικῆ, ἡ ὁποία συνεχίσθη καὶ ἐτελεύτησε μετὰ μερικῆς ἡμέρας στὴ Ζακύνθο.

Εἰς τὸν ὄρμον τῆς Ζακύνθου Κερί, ἀγκυροβόλος τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1782, ἔνα ἀγγλικὸ πλοῖο, ἀπὸ τὸ ὁποῖο εἰ δύο ἡμέρες κατέει ἀπεβίβασθη στὴ ξηρὰ Τὸ πλοῖο ἐφάνετο ἐρημὸ καὶ μυστηριώδες. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸ καὶ ὅπως πληροφοροῦν ἡ συμβαίνει, ἀπεφασίε να ἐπισκεφθῆ τὸ πλοῖο ὁ ἱερεὺς τοῦ Κεριοῦ, συνοδευόμενος ἀπὸ δύο Ζακυνθινὺς χωρικοὺς.

Ὁ ἱερεὺς ἐπιβιβάσθη εἰς τὸ πλοῖον, βρῆκε στὴ κατάστρωμα τρεῖς μόνον ἀνθρώπους. Ἐνα Δαλματὸ, ἔνα Ἀλβανὸ καὶ ἔνα Παξίνου (κατόν-ον τὸν Παξίνου). Οἱ ἀνθρώποι αὐτοὶ τοῦ διηγήθησαν ὅτι μαῦροι πειρατοὶ τοὺς καταδίωξαν καὶ ὅτι τὸ πλήρωμα ἐφοβήθη καὶ ἔφυγε, ἐπιβιβάσθην τὸν λέμβον. Ἐτσι ἔμειναν μόνον οἱ τρεῖς τῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἀνοίξαν ὅλα τὰ παρά, ἀνέπτυσαν ταχύτητα καὶ ἐφθάσαν στὸ Κερί, διαφυγόντες τοὺς πειρατὰς.

Ὁ Δαλματὸς παρεκάλει ἐπὶ πλέον τὸν ἱερέα, μετὰ τὴ διήγησιν αὐτῆ, νὰ τοῦ προμηθεύῃ ἀπὸ τὸ Κερί μίαν βάρκα καὶ ἀνάστα νέον πληρώματος. Ὁ ἱερεὺς ὑποσχέθηκε νὰ φρονίσῃ, ξαναβγῆκε ἔξω καὶ ἐπῆγε καὶ ἐξιστόρησε, ὅτι ἄκουσε, στὸν ἄρχοντα τῆς Ζακύνθου, τὸν Γραδενίον Μακρήν. Ὁ Μακρῆς ὑπομείσθηκε ἐπίσης τοὺς ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ συνενοήθη σχετικῶς μετὰ τὸν ἄγγλον πρῶτον Ζακύνθου καὶ τὸν προβλεπτήν τῆς νήσου Μάρκον Γεωργήν, ἀποφασίσαν δὲ νὰ ἀποκλύψουν τὸ μυστήριον τοῦ ὑπόπτου αὐτοῦ πλοίου.

Ἐσφουλεύσαν συνεπὲς τὸν ἱερέα νὰ ξαναβῆν στὸ πλοῖο καὶ τὰ ὑποδείξῃ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐξόδου εἰς τὴν νήσον ἑνὸς τῶν τριῶν ἐκείνων ἀνθρώπων ὃ ἀ τὴν μίσθωσαν ναυτῶν καὶ τὴν ἀγορὰν τροφίμων. Ὁ ἱερεὺς ἔλασε ὅπως τοῦ εἶπαν καὶ ἐπέτυχε. Ὁ Δαλματὸς, ποῦ ἐφάνετο καὶ ἀρχηγὸς τῶν ἄλλων δύο, δέσασε τὸν Ἀλβανὸν νὰ ἀποβιβασθῆ στὸ Κερί καὶ νὰ συγκεντρώσῃ ναύτας.

Ὁ Ἀλβανὸς ὑπήκουσε καὶ σὲ λίγο εἶχεν ἀποβιβασθῆ μετὰ τὸν ἱερέα. Στὸ δρόμον ὅμως ἐνεπλευροῦ χωρικοὶ ἐρρήφθησαν ἐναντίον του καὶ τὸν συνέλαβον.

Ὁ Ἀλβανὸς ἀνεκρίθη ἄμεσως καὶ ἀπεκάλυψε τρομερὰ πράγματα. Ἡ ἐφήγησις τοῦ Δαλματοῦ πρὸς τὸν ἱερέα ἦταν ψευτικῆ. Τὸ πλοῖο εἶχεν ἀποπλεύσει ἀπὸ τὸ Ἀβόρνον γιὰ τὴ Σμύρνην. Κατὰ τὸν πλοῦν, οἱ τρεῖς αὐτοὶ συνενοήθησαν καὶ μίαν νύκτα ἐπέστρωσαν πάνοπλοι κατὰ τὸ πλοῖον ἢ καὶ τῶν ναυτῶν. Συνήφθη αἰματηροτάτη συμπλοκή, οἱ τρεῖς κακοῦργοι ἐπεκράτησαν καὶ ἐρρήξαν τοὺς νεκροὺς καὶ τραυματίας ἀντιπάλους τῶν στὴ θάλασσα! Ἐμείναν μόνον ἐπὶ τοῦ πλοίου ἡ σύζυγος τοῦ ἀτυχοῦς πλοιάρχου, μισ νεοσσιτῆ Ἀγγλὶς δεσποινίς, δύο ναυτοπαῖδες καὶ ἕνας Ἑβραῖος.

Ὁ Δαλματὸς θὰ τοὺς ἐφώνευσεν καὶ αὐτοὺς, ἀν δὲν τοὺς ἐχειρίζετο διὰ τὰ σχέδια του. Καὶ τὴν μὲν γυναῖκα τοῦ πλοιάρχου τὴν δέσασε νὰ ντυθῆ ἀνδρικήν ἐνδυμασίαν καὶ νὰ ἐργασθῆ μετὰ τοὺς δύο ναυτοπαῖδας καὶ τὸν Ἑβραῖον ποῦ τὸς βοηθοῦσε, τὴν Ἀγγλίδαν δὲ τὴν ἐγκατέστησε εἰς ἕνα θάλαμον.

Ὁ κακοῦργος αὐτὸς, εἶχε ἐρωτηθῆ μετὰ τὴν τελευταίαν καὶ μίαν ἡμέραν τῆς ἐπέτεθῃ ζητῶν νὰ τὴν καμῆ ἰδικήν του. Τὸν ἀντέληφθη ὅμως ὁ συνένοχος του ὁ Ἀλβανὸς, ὁ ὁποῖος ἐκδικούμενος διότι δὲν τὸν ἄφηνεν νὰ ἐγγίσῃ τὴν γυναῖκα τοῦ πλοιάρχου, τὴν ὁποίαν ἀγαποῦσε,

ἐπέτεθῃ κατὰ τοῦ Δαλματοῦ διὰ μαχαίρας καὶ δὲν τὸν ἄφηνε οὔτε νὰ ἐγγίσῃ τὴν νεαρὰν Ἀγγλίδαν.

Ἐτσι εἶχαν τὰ πρῶτα, ὅτε ὁπεφασίσαν νὰ προσεγγίσουν στὸ Κερί τῆς Ζακύνθου, γιὰ τὴν ἀνάγκην πληρώματος, τροφῶν καὶ ὕδατος. Ἡ τρομερὰ αὐτὴ ἱστορία ἀνεστάσασε τὰς ἀρχὰς τῆς νήσου. Ἐπρῆγε νὰ συλλάβουν μετὰ θυσιᾶν καὶ τοὺς ἄλλους δύο κακοῦργους καὶ νὰ ἐλευθερώσουν τοὺς εἰλωμένους τῶν. Πῶς ὅμως θὰ τὸ ἐπετύγχαναν αὐτοὶ; Ὅπως ὁ συλληφθεὶς Ἀλβανὸς, εἶπαι καὶ οἱ ἄλλοι δύο ἦσαν τρομεροὶ καὶ ἐπικίνδυνοι κακοῦργοι, τοῦ σχολίου καὶ τοῦ παλοκιοῦ.

Ἀπεφασίσθη ἐν τούτοις νὰ σταλοῦν ἐπὶ τοῦ πλοίου, ὡς ἄνδρες πληρώματος δὴσαν, μετεμφισμένοι χωρικοὶ, οἱ ὁποῖοι καὶ νὰ προσπαθῶσαν νὰ συλλάβουν τὸν Δαλματὸν καὶ τὸν Παξίνον. Ἐπίσης μετεμφισμένοι ὡς ψαράδες Ἐνετοὶ στρατιῶται εἶχαν ἀράξει ταῖς βάρκας τῶν πλοίων, ἔτοιμοι νὰ βοηθήσουν καὶ αὐτοί.

Ἐτύχως τὸ σχέδιον τοῦτο τῶν ἀρχῶν ἐπέτυχεν. Οἱ μετεμφισμένοι Ζακύνθιοι ἐπιβιβάσθησαν τὸ πλοῖο ἐρρήφθησαν κατὰ τοῦ Δαλματοῦ. Αὐτὸς ἐτραβῆξε τὸ στίλετό του. Θοῦ ἐπακολουθοῦσε σφαγή. Κάλπους ὅμως τῶν ἀντιπάλων τῶν τὸν ἐπιροβόλησε καὶ τὸν ἐτραυματίσεν στὸ πλευρὸν. Ἐτσι κατόρθωσαν νὰ τὸν δέσουν καὶ αὐτὸν καὶ τὸν Παξίνον καὶ νὰ τοὺς μεταφέρουν στὸ Κερί.

Αἱ ἀρχαὶ ἐλευθέρωσαν ἐπίσης τὴν γυναῖκα τοῦ πλοιάρχου καὶ τὴν νεαρὰν Ἀγγλίδαν τὰς ὁποίας καὶ ἐφιλοξένησαν προσωρινῶς.

Ἡ δίκη τῶν τριῶν κακοῦργων ἐγένε ὀλίγον κατοπινῆ, καὶ καταδικάσθησαν καὶ οἱ τρεῖς εἰς θάνατον. Ὁ τότε πρόξενος τῆς Γαλλίας στὴ Ζακύνθο, Σαιν Σοβαίρ, ὁ ἀναγράφας καὶ τὴν ἱστορίαν αὐτὴν, ἐζήτησε νὰ ἐπισκεφθῆ τοὺς καταδίκους τὴν παραμονὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς. Ὅπως ἀφηγεῖται ὁ ἴδιος στὸ βιβλίον του βρῆκε τὸν Ἀλβανὸν νὰ τρώγῃ ἀτάραχος. Συνηθισμένος σὲ τέτοια ὁ κακοῦργος αὐτός, πολλὰκις διαφυγὸν τὴν ἀγχόνην, βουτηγμένος στὸ αἷμα, ἤλπιζε ὅτι καὶ αὐτὴ τὴ φορὰ θὰ τὴν γλυτώσει.

Ἀντιθέτως ὁ Παξίνος ἦταν ἀτελεισμένος καὶ θρηνοῦσε καὶ προσέχουσαν γυναικὸς στὸ Θεό. Ἐκείνος ποῦ ἔκαμνε ἐξαιρετικὴ ἐντύπωσι στὸν Σαιν Σοβαίρ, γιὰ τὴν ἐμμορφίαν του τὴν ἐπιστητικὴ καὶ ἀνδρογυνετή, τὴν ἀταραξίαν του καὶ τοὺς εὐγενεῖς ἱστορικοὺς του τρόπους, ἦταν ὁ Δαλματὸς Ὁσερόβιτα.

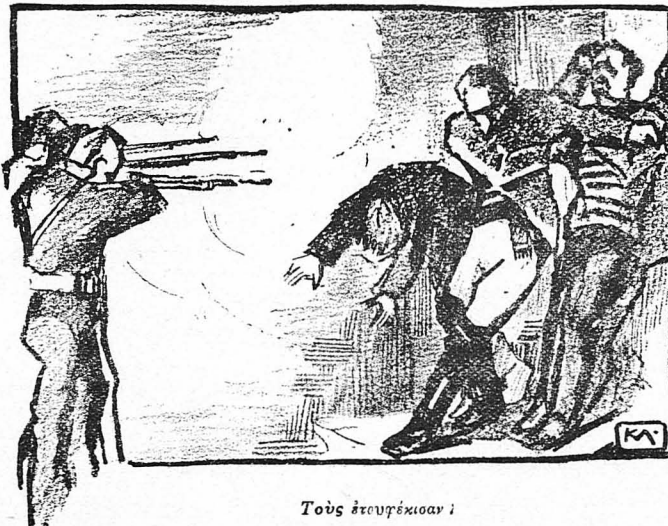
— Πρὸκειται νὰ πεθάνω, εἶπε στὸ Σαιν Σοβαίρ καὶ δὲν παραπονοῦμαι γι' αὐτὸ. Δικαίως τιμωροῦμαι. Ἐν τούτοις δὲν μετανοῶ καὶ γιὰ τὸ ἐγκλημα ποῦ διέπραξα. Μετανοῶ μόνον ποῦ ἐξεγέλασθηκα καὶ συνέληφθη...

Κατόπιν προκάλεσε τὸν Σαιν Σοβαίρ νὰ μεταβιβάσῃ τὸ δακτύλιον αὐτοῦ ἑαυτῷ πρὸς τὴν νεαρὰν Ἀγγλίδαν, τὴν ὁποίαν εἰλικρινῶς ἀγαποῦσε.

— Ἄς μὲ συγχωρήσῃ αὐτὸς ὁ ἄγγελος, ἀνέκραξε διακρόζον ἐκ συγκινήσεως, καὶ θὰ πεθάνω εὐχαραστημένος!

Οἱ τρεῖς αὐτοὶ κακοῦργοι ἐτυφεκίσθησαν τὰ μέσα Ἰανουαρίου τοῦ 1783 ἐντὶς τοῦ φρουρίου Ζακύνθου. Αἱ κεφαλὰί των, ἀποκοπέσασιν, ἐκαρφώθησαν ἐπὶ πασσάλων εἰς τὴν παραλίαν. Καὶ τοῦ μὲν Ἀλβανοῦ καὶ Παξίνου ἐδόθησαν καὶ ἐγμνησθῆσαν τῶν σικῶν των μετὰ παρέλευσιν τοῦ σχετικοῦ χρόνου. Παραδόξως ὅμως τοῦ Δαλματοῦ ἔμεινε ἐπὶ μακρὸν ἀδικητός, ἀκεφαλὸς, διατηροῦσα σάρκα καὶ τρίχας γενειάδος καὶ κόμης! Ὁ λόγος τοῦ παραδόξου αὐτοῦ φαινομένου ἔμεινε μυστηριώδης.

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

Τοὺς ἐτυφεκίσαν!